MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr 3
ROK XXVIII

WARSZAWA
16 SIERPNIA 1946 R.

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I — ZARZĄDZENIA:

42. KSIĘGOWANIE WYDATKÓW NA ZLECENIE CENTRALI M. S. Z.
43. POSTĘPOWANIE W SPRAWIE RENT OTRZYMYWANYCH ZZA GRANICY DLA OBYWATELI POLSKICH ZAMIESZKAŁYCH W KRAJU.
44. WIZY WJAZDOWE I PASZPORTY KONSULARNE
45. CZYNNOŚCI NOTARIALNE.
46. WZNOWIENIE WYPŁATY RENT ZZA GRANICY OBYWATELOM POLSKIM ZAMIESZKAŁYM W KRAJU.
47. INSPEKCJA URZĘDÓW KONSULARNYCH.
48. W SPRAWIE PRZYJAZDÓW DO CENTRALI M. S. Z. FUNKCJONARIUSZÓW POLSKIEJ SŁUŻBY ZAGRANICZNEJ.

CZĘŚĆ II — KOMUNIKATY:

49. W SPRAWIE PODARKÓW DLA PRZEŁOŻONYCH.
50. PRZYPOMNIENIE PRZEPISÓW O OPŁATACH STEMPLOWYCH.
51. ZATRUDNIANIE CUDZOZIEMCÓW.
52. OBOWIĄZEK ODSPRZEDAŻY NIEWYKORZYSTANYCH ZAGRANICZNYCH ŚRODKÓW PŁATNICZYCH.
53. OFICJALNY KURS WALUT I DEWIZ.
54. POSZUKIWANIA NA OBSZARZE NIEMIEC.
55. ZMIANY W SIECI URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH R. P.
56. ZMIANY PERSONALNE.

CZĘŚĆ I.

ZARZĄDZENIA

BUDŻET I RACHUNKOWOŚĆ

42.

Księgowanie wydatków na zlecenie Centrali M. S. Z.

F. K. 560/297 z dnia 23 lipca 1946 r.

W związku z koniecznością ujęcia pod ścisłą kontrolę sum wypłacanych przez urzędy zagraniczne na zlecenia pisemne lub telegraficzne Biura Finansowo-Ekonomicznego M. S. Z. z równoczesnym obciążeniem rachunku Ministerstwa poleca się wszystkim urzędom zagranicznym otworzenie w księdze „Dziennik Główna" rachunku **„M. S. Z. — sumy do rozliczenia".**

Na rachunku tym rachować należy:

1. wszelkie wypłaty dokonywane na podstawie wspomnianych zleceń, (np. diety dla kurierów dyplomatycznych, opłaty za bagaże dyplomatyczne, wypłaty dla urzędników będących przejazdem w podróżach służbowych i t. p.)
2. Wszystkie sumy wpływające do urzędu z tytułu clearingu dyplomatycznego, wobec czego w zarządzeniu Biura Finansowo-Ekonomicznego Nr B. F. — 563/3 z dnia 29 grudnia 1945 r. (wiersz 5-ty), tytuł „Różne sumy Pozabudżetowe" należy zastąpić tytułem **„M. S. Z. — Sumy do rozliczenia".**
3. Wszelkie sumy przekazywane urzędom czy to przez Ministerstwo, czy też przez urzędy zwierzchnie (Ambasady) z tytułu dotacji budżetowych, a przewyższające cyfrowo jednomiesięczny budżet urzędu. Przy czym przy przelewaniu miesięcznych dotacyj budżetowych na r-ki budżetowe należy postępować zgodnie z treścią zarządzenia B. F. 563/3 z dnia 29 grudnia 1945 r.
4. Oszczędności budżetowe urzędu z końcem okresu budżetowego (na każdorazowe zlecenie Biura Finansowo-Ekonomicznego M. S. Z.).
5. Wypłaty z tytułu zasiłków instalacyjnych,
6. Wszelkie potrącenia z tytułu podatku wojskowego i Ubezpieczalni Społecznej,
7. Sumy przesyłane na inwestycje urzędów zagranicznych,
8. Premie dla personelu urzędu nadsyłane, względnie zlecone przez M. S. Z. do wypłaty,
9. Wszelkie sumy stanowiące pokrycia wydatków urzędu nieobjętych budżetem, nadsyłane względnie zatwierdzane przez M. Z. S.

Wobec powyższego po otrzymaniu niniejszej instrukcji winne urzędy zagraniczne dokonać odpowiednich przeksięgowań w sumach globalnych z r-ków „Różne Sumy Pozabudżetowe" i „M. S. Z. — budżet" na r-k „M. S. Z. — Sumy do rozliczenia", sald wszystkich dotychczasowych operacji z tytułów określonych powyższymi punktami.

W kontroli (księdze podręcznej) r-ku „M.Z.S. — Sumy do rozliczenia" winny urzędy zagraniczne otworzyć następujące konta:

a) Clearing dyplomatyczny.
b) Dotacje budżetowe i zaliczki na budżety.
c) Podatek wojskowy.
d) Ubezpieczalnia Społeczna.
e) Inwestycje (nadesłane lub zlecone).
f) Renumeracja dla personelu Urzędów Zagranicznych.
g) Wydatki nie objęte budżetem (zróżnicować).
h) Zasiłek instalacyjny.
i) Diety i bagaże dyplomatyczne (zlecone).
j) Oszczędności budżetowe.

Na powyższe konta winny urzędy zagraniczne przenieść poszczególne pozycje wpływów i wypłat z r-ków „M. S. Z. — Budżet" i Różne Sumy Pozabudżetowe", poczynając od dnia 1 kwietnia 1946 r. przy czym przy każdej operacji winna być zaznaczona poz. Ks. Dz. Gł. oraz data i numer pisma M. Z. S.

W końcu każdego okresu sprawozdawczego należy przesyłać wraz z dowodem rachunkowo-kasowym i Ks. Dz. Gł. szczegółowe opisy tych kont za każdy okres.

Wykazane wypłaty zlecone, będą urzędom zagranicznym refundowane bądź to drogą pokrycia z Dochodów Konsularnych, clearingu dyplomatycznego, oszczędności urzędu, wzgl. drogą przekazu.

Wszelkie obciążenia r-ku Ministerstwa Spraw Zagranicznych z tytułu wypłat zleconych dotyczyć będą r-ku **„M. S. Z. — Sumy do rozliczenia"**, a nie jak to dotychczas było praktykowane przez większość urzędów zagranicznych — r-ku „M. S. Z. — budżet".

Nadto w zarządzeniu Biura Finansowo-Ekonomicznego Nr B. Z. — 783/4 z dnia 21.III.46 r. dotyczącym składek ubezpieczeniowych, należy r-k „M. S. Z. — budżet", na którym zlecono księgowanie potrąconych składek, zastąpić r-kiem „M. S. Z. — Sumy do rozliczenia".

R-k „Różne Sumy Pozabudżetowe" obejmowałby wszelkie operacje z tytułu sum osób trzecich, depozyty pieniężne, nadsyłane lub przyznawane dotacje dla instytucji lub urzędów niezwiązanych z M. S. Z., fundusze zebrane przez urzędy zagraniczne dla instytucji humanitarnych, społecznych i tp.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem otrzymania go przez urzędy zagraniczne i ważne jest aż do odwołania.

43.

Postępowanie z rentami otrzymywanymi z zagranicznych instytucyj ubezpieczeniowych dla obywateli polskich zamieszkałych w kraju

F. 0.784/41 z dn. 8 czerwca 1946 r.

1. Kwoty otrzymywane dla rentobiorców zamieszkałych w kraju winy być wypłacane na rachunek urzędów konsularnych i księgować je należy na rachunku sum przechodnich.

2. Zawiadomienia o wypłaconych rentach należy w 3 egz. przesłać do Ministerstwa **najbliższą pocztą kurierską.**

3. Zawiadomienia o wpłaconych rentach należy sporządzać na formularzach wg załączonego wzoru:

a) pierwszy egzemplarz zawiadomienia należy zaopatrzyć pieczęcią okrągłą urzędu konsularnego i podpisem osoby odpowiedzialnej za gospodrkę pieniężną urzędu,

b) drugi i trzeci egzemplarz zawiadomienia należy przesyłać bez odcisków pieczęci okrągłej urzędu, jedynie zaopatrzone inicjałami osoby podpisującej, umieszczonymi z lewei strony zawiadomienia u dołu,

c) rubryki „równowartość w walucie polskiej" i Nr akt Biura Finansowo-Ekonomicznego MZS" — należy pozostawić nie wypełnione,

d) pierwszy i drugi egzemplarz zawiadomienia należy skierować do Biura Finansowo-Ekonomicznego MSZ, natomiast trzeci egzemplarz należy przesyłać do Biura Konsularnego do wiadomości.

4. Po uzyskaniu zezwolenia Komisji Dewizowej — Ministerstwo przesyłać będzie urzędom konsularnym zlecenia na dokonanie przelewu z r-ku sum przechodnich na r-k dotacyj budżetowych urzędów, bądź też polecenia wypłaty sum należnych obywatelom polskim zamieszkałym za granicą, a korzystającym ze świadczeń polskich instytucyj ubezpieczeniowych.

Wzór

Zawiadomienie o wypłaconej rencie

<table>
<tr><td colspan="2">Nazwa i siedziba urzędu konsularnego</td><td colspan="2">Data wpłaty na r-k urzędu konsularnego</td><td>Nr akt urzędu konsularnego</td></tr>
<tr><td colspan="4">Nazwa instytucji ubezpieczeniowej wpłacającej rentę</td><td>Siedziba instytucji wpłacającej rentę</td></tr>
<tr><td colspan="4">słownie
Kwota wpłacona w walucie obcej, z oznaczeniem jednostki monetarnej</td><td>zł .... gr ....
Równowartość w walucie polskiej</td></tr>
<tr><td colspan="2">Imię i nazwisko rentobiorcy</td><td>Data urodzenia</td><td colspan="2">Dokładny adres rentobiorcy</td></tr>
<tr><td>Za jaki okres czasu została wpłacona renta</td><td>Nr rentobiorcy w instytucji ubezpieczeniowej</td><td colspan="2">Nr pozycji księgi głównej urzędu konsularnego</td><td>Nr akt Biura Finansowo-Ekonomicznego M. S. Z.</td></tr>
</table>

Pieczęć okrągła Podpis

Wzór

Zawiadomienie o wpłaconej rencie

.... Nazwa i siedziba urzędu konsularnego	.... Data wpłaty na r-k urzędu konsularnego	.... Nr akt urzędu konsularnego

.... Nazwa instytucji ubezpieczeniowej wpłacającej rentę	.... Siedziba nstytucji wpłacającej rentę
.... słownie .... Kwota wpłacona w walucie obcej, z oznaczeniem jednostki monetarnej	zł .... gr Równowartość w walucie polskiej

.... Imię i nazwisko rentobiorcy	Data urodzenia	.... Dokładny adres rentobiorcy

.... Za jaki okres czasu została wpłacona renta	.... Nr rentobiorcy w instytucji ubezpieczeniowej	.... Nr pozycji księgi głównej urzędu konsularnego	.... Nr akt Biura Finansowo-Ekonomicznego M. S. Z.

Pieczęć okrągła Podpis

CZYNNOŚCI KONSULARNE

44.

Wizy wjazdowe i paszporty konsularne.

K. II. — 330/20 z dnia 1 sierpnia 1946 r.

Uzupełniając przepisy wizowo-paszportowe, zamieszczone w Dzienniku Urzędowym M. S. Z. Nr 1 z dnia 15 maja 1946 r. poz. 12 i 14, zarządzam, co nstępuje:

I. W i z y.

1) a. W związku z pozycją 12. z cyt. wyżej przepisów, zwykłe wizy wjazdowę, z prawem czasowego pobytu w Polsce, udzielane być mogą jedynie na podstawie zgody M. S. Z.

b. Jeżeli w decyzji Ministerstwa nie są podane szczegóły, dotyczące terminu wizy i terminu pobytu w Polsce — decyduje o tych szczegółach samodzielnie urząd wydający wizę.

c. W zupełnie wyjątkowych, pilnych wypadkach, dotyczących osób dobrze znanych urzędowi, może kierownik urzędu udzielić wizy wjazdowej bez uprzedniego zapytywania M. S. Z.

d. O udzieleniu takiej wizy należy natychmiast zawiadomić M. S. Z. załączając kwestionariusz, fotografię i podając powody, dla których wiza została udzielona.

2) Wizy dyplomatyczne mogą być wydawane przez urzędy dyplomatyczne R. P. bez zgody M. S. Z.; służbowe — w wypadkach nie budzących wątpliwości.

3) a. Wizy tranzytowe (z terminem 2 — 4 dni od daty przekroczenia granicy Polski) mogą być udzielane samodzielnie przez urzędy konsularne.

b. Przy wydawaniu wiz tranzytowych baczyć należy, by petent posiadał już wizę kraju, do którego się udaje (docelową) oraz dowody przejazdu tranzytem (np. bilet kolejowy, okrętowy, zaproszenie na zjazdy, targi i tp.)

II. P a s z p o r t y.

1) W związku z p. 17. poz. 14. zacyt. wyżej przepisów, paszporty t. zw. „emigracyjne" wydane przez M. S. Z., mogą być przedłużane przez konsulaty i wydziały konsularne bez uzyskiwania zgody M. S. Z.

O przedłużeniu tych paszportów należy zawiadomić M. S. Z.

2) Ze względu na trudności, jakie napotykają emigranci przy uzyskaniu wiz obcych, zarówno wjazdowych, jak i tranzytowych, na paszportach emigracyjnych z powodu mylnego interpretowania, zamieszczonej na stronie 9 klauzuli:

„paszport ważny na jednorazowe przekroczenie granicy" należy powiadomić właściwie władze kraju urzędowania (tam, gdzie zajdzie tego potrzeba) i wyjaśnić, że klauzula ta w niczym nie uszczupla praw obywatelskich posiadacza paszportu, a w szczególności nie ogranicza jego prawa powrotu do Polski. Klauzula wyżej zacytowana dotyczy jedynie prawa do jednorazowego wyjazdu z Polski, a nie przyjazdu (powrotu). Powrót ten, w terminie ważności paszportu, może nastąpić bez żadnych formalności ze strony władz polskich.

45.

Czynności notarialne.

K. I. — 701 z dnia 15 października 1945 r.

1. Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia, że urzędy konsularne R. P. mogą, o ile umowa z państwem, w którym mają siedzibę, nie stanowi inaczej, wykonywać następujące czynności notarialne:
   a) Stwierdzać zgodność odpisów z oryginałami dokumentów,
   b) Poświadczać podpisy i znaki ręczne,
   3) Sporządzać przekłady i stwierdzać zgodność przekładów z oryginałami lub odpisami.

2. Do wykonywania wyżej wymienionych czynności notarialnych wymagane jest imienne upoważnienie ministra spraw zagranicznych, udzielone w porozumieniu z ministrem sprawiedliwości, wobec czego należy nadesłać do Biura Konsuarnego, Wydział Ogólny K. I., trzy wzory podpisów kierownika urzędu konsularnego R. P. wzgl. urzędnika etatowego, któremu zlecone zostanie wykonywanie czynności notarialnych.

3. a) Przez odpis dokumentu należy rozumieć odpis całego dokumentu jak i odpis jego części, czyli wyciąg z dokumentu. Uprawnienie zatem do stwierdzienia zgodności odpisów odnosi sie także do stwierdzenia zgodności wyciągu z oryginałem.

b) Jeżeli okazany dokument zawiera cechy szczególne (dopiski, poprawki i tp.), należy to stwierdzić na poświadzczeniu.

4. a) Czynność ta polega na poświadczeniu, że podpis lub znak ręczny (osoby niepiśmiennej lub niemogącej pisać) położony został na dokumencie w obecności upoważnionego do poświadczania urzędnika lub też uznany został przez osobę podpisaną na dokumencie za jej własnym (czynności tej nie należy mieszać z legalizacją dokum.).

b) Poświadczenie podpisu może nastąpić tylko wówczas, jeżeli treść dokumentu nie sprzeciwia się prawu, porządkowi publicznemu lub dobrym obyczajom.

c) Poświadczenie podpisu lub znaku ręcznego na dokum. z zakresu prawa prywatnego nie jest równoznaczne ze sporządzeniem dokumentu w formie notarialnej. Obowiązujące ustawodawstwa cywilne wymagają niejednokrotnie do ważności aktu, formy notarialnej, w wypadkach np. nabycia nieruchomości, plenipotencji do nabycia nieruchomości i wszelkich czynności hipotecznych, darowizny, umów małżeńskich i t. d. Dlatego w wypadkach, gdy strona zwraca się do urzędu konsularnego o poświadczenie podpisu na aktach, dla których prawo polskie przewiduje, pod rygorem nieważności, formę aktu notarialnego, należy jej zwrócić uwagę na różnicę pomiędzy zwykłym uwierzytelnieniem podpisu, a notarialną formą aktu i objaśnić, że prawo, wg którego formalna waga aktu ma być oceniona, wymaga dla niego formy aktu notarialnego, że urząd konsularny nie jest uprawniony do spisywania atków notarialnych, wreszcie, że strona ma możność spisywania aktu u notariusza miejscowego lub przez władzę sądową.

d) Zasadniczo urząd konsularny poświadcza podpisy obywateli polskich; jedynie w drodze wyjątku może zaświadczyć podpis obywatela obcego, o ile posiada pewność, że dany dokument ma wywrzeć skutki prawne na terenie R. P. i o ile władze miejscowe temu nie sprzeciwiają się.

5. a) Urząd konsularny uprawniony jest do sporządzenia przekładów z języka obcego na polski i odwrotnie. Sporządzenia tego może odmówić, skierowując stronę do tłumacza przysięgłego, o ile zachodzą ku temu uzasadnione przyczyny.

b) Na przekładach winno być zamieszczone zaświadczenie, czy tłumaczenie dokonane zostało z oryginału, czy też z przekładu, lub odpisu, a w ostatnim wypadku, czy odpis jest uwierzytelniony i w jaki sposób. To samo odnosi się do przekładów z przekładu, przy czym należy dodać, w jakim języku ten przekład został sporządzony.

Wzory.

Wzór 1. Nr . . . .

Stwierdzam zgodność powyższego odpisu z oryginałem. . . . . dnia . . . . 19 . . roku

Wzór 2. Nr . . . .

Stwierdzam własnoręczność podpisu, znaku ręcznego . . . .
zamieszkałego w . . . .
osobiście mi znanego
legitymującego się . . . .

. . . . dnia . . . . 19 . . roku.

Wzór 3. Nr . . . .

Stwierdzam zgodność przekładu na język . . . .
z oryginałem — odpisem — przekładem sporządzonym w języku . . . .
uwierzytelnionym . . . .

. . . . dnia . . . . 19 . . roku.

46.

Wznowienie wypłaty rent z zagranicznych instytucyj ubezpieczeniowych, należnych obywatelom polskim zamieszkałym w kraju.

K. I. 784/7 z dnia 8 czerwca 1946 r.

W dotychczasowej praktyce urzędów konsularnych zdarzało się, że zagraniczne instytucje ubezpieczeniowe wstrzymywały się z wypłatą rent obywatelom polskim, zamieszkałym w kraju, zasłaniając się brakiem umowy płatniczej między danym krajem a Polską, względnie restrykcjami dewizowymi.

Ministertwo Spraw Zagranicznych wyjaśnia, że stanowisko takie jest niesłuszne, gdyż wypłata rent może być dokonywana bez przeszkód za pośrednictwem urzędów konsularnych, w sposób podobny, jaki jest stosowany w odniesieniu do obywateli obcych, korzystających ze świadczeń polskich instytucyj ubezpieczeniowych. Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej poleciło Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie i Spółce Brackiej w Tarnowskich Górach, aby wszelkie roszczenia obywateli obcych do tych instytucyj, załatwiane były bez jakichkolwiek utrudnień, wynikających z braku umów płatniczych z zagranicą i ograniczeń dewizowych obowiązujących w kraju, **a należne sumy mogą być i są przekazywane** rentobiorcom, za pośrednictwem przedstawicielstw państw obcych w Polsce.

Na tej podstawie polskie urzędy zagraniczne mają prawo domagać się stosowania wzajemności w stosunku do rentobiorców zamieszkałych w Polsce, traktując rozwiązanie powyższe jako prowizorium, do czasu uregulowania stosunków płatniczych pomiędzy państwami obcymi a Polską.

Ze względu na trudną sytuację materialną rentobiorców — interwencje w sprawach wznowienia wypłaty rent, zarówno zaległych jak i bieżących, należy wszcząć ponownie **w przyspieszonym trybie.** Okres ostatniej wojny szczególnie pogorszył warunki życiowe rentobiorców i ze względów humanitarnych nie można przedłużyć stanu pozostawiania ich bez zaopatrzenia.

W wypadkach uchylania się od wypłaty rent przez zagraniczne instytucje ubezpieczeniowe, należy bezzwłocznie zawiadomić Biuro Konsularne M. S. Z.

Komunikat niniejszy dotyczy wyłącznie spraw tych rentobiorców zamieszkałych w kraju, którzy indywidualnie zwrócili się o interwencję, celem wznowienia wypłaty należnych im rent — do czasu zasadniczego unormowania spraw przekazywania rent do kraju.

ORGANIZACJA M. S. Z.

47.

Inspekcja urzędów konsularnych.

K. I. — 678/3 z dnia 29 maja 1946 r.

1. Inspekcję urzędów konsularnych sprawuje inspektor generalny urzędów konsularnych, powołany zarządzeniem z dnia 14 marca 1946 r. Nr B. Pers. — 012/11, oraz w razie potrzeby inspektorzy konsularni.

2. Inspekcja konsularna nosi charakter kontrolno-instrukcyjny.

3. Kontrolerzy kasowo-rachunkowi Centrali M. S. Z. uzgadniają z inspektorem generalnym termin i miejsce kontroli, o ile dotyczy ona urzędów konsularnych.

4. Wniosek o dokonanie inspekcji stawia dyrektor Biura Konsularnego lub inspektor generalny; dyrektorzy innych jednostek organizacyjnych również mogą wystąpić z wnioskiem o dokonanie inspekcii, o ile sprawy z zakresu ich kompetencji wymagają inspekcji.

5. Delegację służbową na każdorazowe dokonanie inspekcji podpisuje minister lub wiceminister, określając zakres inspekcji, o ile wybiega ona poza zwykły tryb.

6. Zwykły zakres inspekcji stanowi badanie całokształtu pracy i gospodarki urzędów zagranicznych, a w szczególności polega na badaniu zgodności postępowana:

a) z ogólną linią polityczną Państwa w dziedzinie służby kons.
b) z ustaloną techniką załatwiania spraw konsularnych,
c) z ustawami i rozporządzeniami oraz zarządzeniami MSZ,
d) z wytycznymi racjonalnej organizacji pracy i oszczędnej gospodarki,
e) z zasadami właściwego i pełnego wykorzystania personelu,
f) oraz z wymogami bezpieczeństwa archiwów, pieczęci i paszportów.

7. Do obowiązków inspektora generalnego należy również badanie wszelkich innych spraw zleconych przez Centralę MSZ.

8. Kierownicy urzędów konsularnych zobowiązani są udzielać inspektorom pomocy i ułatwień oraz wyjaśnień w zakresie wykonywanej inspekcji, jak również udostępnić wgląd do ksiąg i aktów danego urzędu.

9. Wyniki inspekcji w formie protokółów przedstawia się ministrowi lub wiceministrowi spraw zagranicznych, odpis zaś kierownikowi zwierzchniego urzędu dyplomatycznego; jeden odpis pozostaje w aktach Biura Konsularnego.

10. Po przeprowadzeniu kontroli inspektor generalny wzgl. inspektorzy zobowiązani są udzielać na miejscu wyjaśnień i pouczeń co do właściwego sposobu pełnienia służby konsularnej.

48.

W sprawie przyjazdów do Centrali MSZ funkcjonariuszów służby zagranicznej.

B. Pers. 012/26 z dnia 6 sierpnia 1946 r.

W ostatnich czasach zauważono, że niektórzy urzędnicy zatrudnieni w podległych Ministerstwu urzędach zagranicznych przybywają do Centrali MSZ w sprawach służbowych lub prywatnych bez wyraźnego zezwolenia Ministerstwa Spraw Zagranicznych, a nieraz bez wiedzy i zgody kierownika urzędu zagranicznego.

Ponieważ przyjazd do Centrali MSZ bez wyraźnej zgody Ministerstwa Spraw Zagranicznych będzie kwalifikowany jako samowolne opuszczenie placówki i pociągnie za sobą przewidziane za tego rodzaju przekroczenie sankcje karne, a nadto koszty związane z przyjazdem do kraju nie będą uznawane, kwoty zaś wypłacone z tego tytułu zostaną przypisane danemu pracownikowi do zwrotu — wzywam ob. ob. szefów urzędów podległych Ministerstwu Spraw Zagranicznych aby w przyszłości przed zamierzoną podróżą lub delegacją wystosowali do Ministerstwa Spraw Zagranicznych z umotywowanymi wnioskami o udzielenie zezwolenia na przyjazd służbowy lub w sprawach prywatnych do kraju i oczekiwali wezwania pisemnego lub telegraficznego ze strony dyrektora Biura Personalnego. Kierownicy podległych urzędów są nadto zobowiązani zawiadomić dyrektora Biura Personalnego drogą telegraficzną o ich wyjeździe względnie powrocie do miejsca urzędowania.

W końcu polecam ścisłe przestrzeganie przepisów o podróżach służbowych, ogłoszonych w Dzienniku Urzędowym M. S. Z. z dnia 1 maja 1946 r. Nr 4 (Zbiór przepisów M. S. Z. II — 9/1).

Warszawa, dnia 16 sierpnia 1946 r.

Minister

w/z (—) **Józef Olszewski.**

CZĘŚĆ II.

KOMUNIKATY

49.

W sprawie podarków dla przełożonych.

G. M. 406/46 z dnia 14 sierpnia 1946 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniższe zarządzenie Prezesa Rady Ministrów do wiadomości i ścisłego stosowania.

Warszawa, dnia 27 lipca 1946 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Nr O — III — 51/25

Podarunki dla przełożonych.

Do

Ob. Ob. Ministrów

Doszło do mojej wiadomości, że w niektórycn urzędach państwowych praktykuje się zbiórki pieniężne między pracownikami celem nabycia prezentów dla przełożonych z okazji imienin i t. p. Istnieje uzasadniona obawa, aby w młodym organiźmie administracji państwowej nie zakorzenił się zwyczaj manifestowania swego stosunku osobistego do przełozonego drogą opodatkowania szerszego grona współpracowników, pociągającego za sobą wydatki pieniężne, na których pokrycie nie mają środków, a często i ochoty. Pracownicy ci, z wyjątkiem grona inicjatorów, nie chcąc narazić się przełożonym, pod presją psychiczną uczestniczą w podobnych akcjach niejednokrotnie zapożyczając się.

Ponieważ tego rodzaju praktyka jest z różnych względów godna potępienia, zwracam się do Ob. Ob. Ministrów z prośbą o wydanie w ich zakresie działania stosownych zarządzeń zapobiegawczych.

Jestem zdania, że najlepszą formę okazania symptii przełożonemu ze strony współpracowników jest zademonstrowanie mu w toku codziennej pracy sumiennośoi i pracowitości w wykonywaniu obowiązków służbowych oraz dołożenie starań, by tą drogą przyczyniać się nieustannie do podnoszenia poziomu sprawności danego urzędu.

Prezes Rady Ministrów

(—) **Edward Osóbka-Morawski.**

50.

Przypomnienie przepisów o opłatach stemplowych.

K. I. 690/4 z dnia 15 lipca 1946 r.

Wobec stwierdzenia, że urzędnicy M. S. Z., załatwiający podania stron, nie przestrzegają przepisów o pobieraniu opłat stemplowych, przypomina się poniżej wymienione ustawy i rozporządzenia obowiązujące w tym zakresie i zwraca się uwagę, że nie stosowanie tych przepisów jest ze strony urzędników zaniechaniem na szkodę Skarbu Państwa.

1) Pobieranie opłat stemplowych normuje ustawa z dnia 1 sierpnia 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 64, poz. 404), zmieniona dekretem z dn. 20 marca 1946 roku. (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 14, poz. 100), rozporządzenie wykonawcze Ministra Skarbu z dn. 10 października 1932 r. Nr 99, poz. 842 oraz rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 6 września 1937 r. Nr 70, poz. 520) i z dnia 29 września 1945 r. Nr. 51, poz. 296) o opłatach konsularnych.

2) (a) W myśl powyższych przepisów wszelkie podania wnoszone bezpośrednio, względnie za pośrednictwem innych urzędów podlegają opłacie stemplowej w wys. zł. 50.— od podania oraz zł. 5.— od każdego załącznika. Opłata od załącznika należy się bez względu na to, czy jest

on oryginalny, czy w odpisie i czy od niego uiszczono już poprzednio jakąkolwiek opłatę.

(b) Podania ponowne, przy których składa się jedynie załączniki potrzebne do załatwienia pierwszego podania — nie podlegają opłacie; od załączników opłaca się jednak po zł. 5.— od każdego.

(c) Podanie skierowane poprzednio do niewłaściwych urzędów, a następnie przekazane M. S. Z., według właściwości, nie podlegają opłacie stemplowej, o ile opłatę tę poprzednio uiszczono.

3) Wolne od opłat stemplowych są podania o ile zawierają prośbę o pracę, ochronę lub opiekę, jak: poszukiwanie rodzin, zaginionych w związku z działaniami wojennymi, zwolnienie internowanych i jeńców wojennych, obozów i t. p., a ponadto pisma zawierające wnioski o sprawach publicznych albo wiadomości udzielone w sprawie publicznej w myśl obowiązującego przepisu lub na żądanie władzy w sprawach służby wojskowej, nauki, szkolnictwa i oświaty pozaszkolnej.

4) Opłaty stemplowe pobiera się tak od podań wnoszonych na piśmie, jak i zgłoszonych ustnie przez spisanie protokółu.

5) Zgodnie z powyższym zwraca się uwagę, że opłatom stemplowym podlegają wszystkie podania o paszporty zagraniczne wraz z załącznikami, następnie w sprawach spadkowych (również poszukiwania w sprawach spadkowych), o wydobycie dokumentów z wyjątkiem dokumentów potrzebnych dla uzyskania rent ubezpieczeniowych i zaopatrzeń emerytalnych, w sprawie poszukiwania osób, których zaginięcie nie ma związku z działaniami wojennymi, jak np. nawiązywanie kontaktów z osobami w Stanach Zjednoczonych i t. d.

Wyliczenie powyższe jest przykładowe i nie wyczerpuje wszystkich rodzajów podań, podlegających opłatom stemplowym. Obowiązkiem pracowników jest przestrzeganie, aby przepisy o pobieraniu opłat stemplowych stosowane były w pełni, a zwolnienia były udzielane tylko w wypadkach szczególnego uzasadnienia.

6) Opłaty stemplowe pobiera się w zasadzie przez naklejanie znaczków stemplowych.

Sposób kasowania znaczków stemplowych określają szczegółowo §§ 176 i 178 wykonawcze rozporządzenia Ministra Skarbu o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 99, poz. 842). Z przepisami tymi powinni się zaznajomić szczegółowo pracownicy Kancelarii Głównej Ministerstwa Spraw Zagranicznych i kancelarii poszczególnych działów M. S. Z., których obowiązkiem jest pierwsze skasowanie znaczków stemplowych.

Urzędnicy, którzy załatwiają podania, kasują znaczki stemplowe po raz drugi przez wypisanie atramentem daty skasowania znaczka stemplowego.

Do czasu podjęcia sprzedaży znaczków stemplowych w gmachu M. S. Z. opłaty stemplowe można uiszczać przez wpłacenie przez stronę gotówką do kasy M. S. Z. W tym celu urzędnicy, przyjmujący podania, skierują strony do kasy, zaopatrując je w przekazy wg. załączonego wzoru.

Opłaty stemplowe mogą być również uiszczane gotówką do jednej z kas skarbowych. Strona powinna wówczas dołączyć do podania pokwitowanie kasy skarbowej.

Pobieranie opłaty stemplowej w gotówce należy stwierdzić na podaniu oraz na dokumentach wydawanych stronom przez zamieszczenie klauzuli: „Pobrano zł . . . . tytułem opłaty stemplowej za podanie, zaświadczenie i t. d. (załączniki).

7) Wszelkie zaświadczenia, udzielane stronom (np. zaświadczenia o wzajemności uprawnień obywateli obcych w Polsce i uprawnień obywateli R. P. za granicą i t. p.) podlegają również opłatom stemplowym, a mianowicie w wys. zł. 50. Pobranie opłaty stwierdza się przez naklejenie znaczka stemplowego na zaświadczeniu, względnie zamieszczenie kluzuli o pobieraniu opłaty w gotówce.

8) Podania, wiążące się z wykonywaniem czynności konsulów, podlegają opłatom konsularnym, wymienionym w taryfie opłat konsularnych z dn. 6 września 1937 r. sześciokrotnie podwyższonym.

Opłaty konsularne stosuje się do podań osób zamieszkałych lub przebywających za granicą, w interesie których urzędy konsularne R. P. wykonują pewne czynności bezpośrednio, względnie za pośrednictwem urzędów krajowych oraz do podań stron, zamieszkałych w Polsce, a wnoszących je do urzędów konsularnych R. P. bezpośrednio lub za pośrednictwem urzędów krajowych.

Tytułem opłaty konsularnej od podań nieopłaconych w urzędach konsularnych należy uiścić w kraju zł. 60.— oraz zł. 12.— od każdego załącznika.

Uiszczenie opłaty konsularnej w kraju odbywa się przez naklejenie znaczków stemplowych lub w gotówce wpłacanej do kasy M. S. Z. lub wpłatę w P. K. O. na konto I — 2000 Ministerstwa Skarbu ze wskazaniem, iż wpłacona suma podlega zaliczeniu na dział II § 155 budżetu dochodów M. S. Z.

Fakt uiszczenia opłaty, wysokość opłaty, sposób dokonania i data powinny być odnotowane na podaniu i załatwieniu.

Podania i załatwienia skierowane do Centrali M. S. Z. przez urzędy konsularne R. P., na których nie ma adnotacji o pobraniu opłat konsulrnych, należy traktować jako nieopłacone.

9) Podaniom podlegającym opłatom stemplowym i konsularnym, a nieopłaconym lub w niedostatecznej wysokości, nadaje się bieg dopiero po opłaceniu. Dla złożenia tejże opłaty należy wezwać strony pod rygorem pozostawienia podania bez dalszego załatwienia.

10) Sprawy obywateli obcych w Polsce, skierowane przez obce urzędy zagraniczne dla dal-

szego załatwienia do Ministerstwa Spraw Zagranicznych, można załatwiać bez poprzedniego pobrania opłaty stemplowej, a zwracając je po załatwieniu, należy wezwać dany urząd do ściągnięcia należnej opłaty w wysokości opłat konsularnych i wpłacenia tejże do kasy M. S. Z. Należy przy tym zaznaczyć, że w wypadkach ubóstwa strony, M. S. Z. może zastosować ulgi lub całkowicie zwolnić od opłaty.

51.

Zatrudnianie cudzoziemców.

K. I. 734/16 z dnia 12 sierpnia 1946 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej do wiadomości odpis pisma okólnego Ministra Administracji Publicznej w sprawie zatrudniania cudzoziemców.

Pismo okólne

Do

Ob. Ob. Wojewodów (wszystkich)
i Prezydentów **m. st. Warszawy**
i m. st. Łodzi

W związku z zapytaniem jednego z Ob. Ob. Wojewodów w przedmiocie stosowania przepisów prawnych o ochronie rynku pracy, wyjaśniam, co następuje:

W obecnej chwili sprawę ochrony rynku pracy regulują: Rozporządzenie Prezydenta RZplitej z dn. 4 czerwca 1927 r. w brzemieniu obwieszczenia Min. Opieki Społ. z dn. 19 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 148/1937), Rozp. Min. Pracy i Opieki Społ. z dnia 23 marca 1937 r. o ochronie rynku pracy (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 160/1937) oraz Rozp. Rady Ministrów z 20 lutego 1931 r. (Dz. U. R. P. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 98).

Powyższe przepisy prawne wydane zostały w celu ochrony krajowego rynku pracy przed zbytnim obciążeniem przez pracowników cudzoziemskich ze szkodą dla sił krajowych.

W obecnym okresie odbudowy kraju rygorystyczne stosowanie tych przepisów nie wydaje się celowym, zwłaszcza, kiedy chodzi o konieczność zatrudnienia fachowców, których nie może dostarczyć krajowy rynek pracy.

Z tych względów, w porozumieniu z Minist. Pracy i Opieki Społ., wyjaśniam, że obowiązujące przepisy o ochronie pracy nie zabraniają zatrudniania pracowników cudzoziemskich, zwłaszcza fachowców, których brak odczuwa się na rynku pracy.

Wymienione wyżej przepisy sprawę tę pozostawiają swobodnemu uznaniu władz administracji ogólnej II instancji, które w zależności od potrzeb miejscowego rynku pracy, w szczególności w uwzględnieniu uzasadnionych wniosków stron, mają prawo udzielania zezwoleń na zatrudnianie cudzoziemców.

Przed udzieleniem takiego zezwolenia, winny władze administracji ogólnej II instancji zasięgnąć opinii właściwego miejscowo Urzędu Zatrudnienia oraz Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego.

W odniesieniu do obywateli radzieckich zezwolenia na pracę mogą być udzielane tylko w wypadku posiadania przez nich zaświadczeń wystawionych przez władze radzieckie, a upoważniające do pracy w Polsce.

Minister

(—) Dr **Wł. Kiernik**

52.

Obowiązek odsprzedaży niewykorzystanych zagranicznych środków płatniczych.

F R. 565/261 z dnia 3 sierpnia 1946 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych przesyła poniższą instrukcję Komisji Dewizowej z dnia 5 lipca r. b. do wiadomości i ścisłego stosowania.

KOMISJA DEWIZOWA

INSTRUKCJA.

Wobec powtarzających się przypadków niezachowania przez osoby wyjeżdżające za granicę przepisów okólnika Ministerstwa Skarbu Nr 17 L. dz. 57419/10020/3/5 z dnia 20 listopada 1945 r. w sprawie obowiązku odsprzedaży niewykorzystanych zagranicznych środków płatniczych, Komisja Dewizowa komunikuje, że począwszy od dnia 8 lipca 1946 r. Biuro Komisji Dewizowej przystąpi do kontroli wykonania powyższych przepisów.

W związku z tym Komisja Dewizowa komunikuje:

I. Wszystkie osoby, wyjeżdżające za granicę, poza wyjeżdżającymi w celu emigracji, winny w terminie 30 dni od daty powrotu do kraju, a w każdym razie przed następnym wyjazdem za granicę, przedłożyć do Biura Komisji Dewizowej

Błędy

Zamiast

Dolary U.S.A. 1		(5.3370)
Franki belg.	zł.213	zł.223
Korony czesk.	zł. 50	zł. 55
Dinary jugosł.	zł.100	zł.100
zł.228	Bruksela	zł.237

		Powinno być
	1	(5.30)
	zł.213	zł.225
	zł. 50	zł. 53
	zł.100	zł.104
zł.228	Bruksela	zł.233

(Warszawa, ul. Fredry 8) szczegółowe rozliczenie wydatkowanych za granicą sum.

II. Wymienione rozliczenie winno zawierać:

a) czasokres pobytu za granicą wg adnotacji placówek kontroli granicznej na paszporcie;

b) sumę przysługujących diet wg obowiązujących stawek urzędowych;

c) wyszczególnienie trasy podróży i środków lokomocji odpowiednio udokumentowane;

d) wymienienie i wyczerpujące uzasadnienie innych wydatków poniesionych za granicą.

III. Niewykorzystane zagraniczne środki płatnicze skutkiem zaniechania podróży, względnie skrócenia okresu podróży, bądź zmiany trasy podróży lub środków lokomocji, bądź też wobec innych powodów — należy odprzedać Narodowemu Bankowi Polskiemu, bądź innemu bankowi dewizowemu w terminie przewidzianym w p. I-szym Instrukcji; w przypadkach niedojścia podróży do skutku — w terminie 30 dni od daty dokonania przydziału.

Pokwitowania dokonanej odsprzedaży należy dołączyć do rozliczenia.

IV. Zobowiązania zaciągnięte za granicą przez osoby, wyjeżdżające z kraju, nie będą przez Komisję Dewizową honorowane.

W przypadkach uzasadnionych szczególnie ważnym interesem publicznym lub siły wyższej, mogą zainteresowani ubiegać się o przydział zagranicznych środków płatniczych na ten cel, składając wniosek do Komisji Dewizowej w terminie 30 dni od daty powrotu do Polski z dołączeniem dowodów, stwierdzających tytuł i wysokość zobowiązania.

Wnioski złożone po tym terminie nie będą rozpatrywane.

Komisja Dewizowa komunikuje, że niedochowanie warunków niniejszego zarządzenia spowoduje niezależnie od wstrzymania dalszych przydziałów dewiz skierowanie sprawy do Głównego Inspektora Ochrony Skarbowej.

KOMISJA DEWIZOWA

53.

Oficjalny kurs walut i dewiz.

F. O. 565/284 z dnia 6 sierpnia 1946 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje niniejszym do wiadomości obowiązujące od dnia 27 lipca r. b. aż do odwołania kursy walut obcych oraz kursy dewiz, przyjęte Uchwałą Generalną Komisji Dewizowej Nr 2) V i 3) II z dnia 26 lipca 1946 r.

			waluty		dewizy		
	Za	Kurs	Kupno	Sprzedaż	Kupno	na	Sprzedaż
Dolary U. S. A.	1	(5.3370)	zł. 100	zł. 102	zł. 100	Nowy York	zł. 102
„ Kanada	1	(5.30)	zł. 100	zł. 102	zł. 100	Montreaall	zł. 102
Funty angielskie	1	(21.36)	zł. 377	zł. 397	zł. 403	Londyn	zł. 412
„ palestyńskie	1	(21.36)	zł. 377	zł. 397	zł. 403	Tel Aviv	zł. 412
„ australijskie	1	(17.10)	zł. 302	zł. 320	—	—	—
„ egipskie	1	(22.—)	zł. 388	zł. 408	—	—	—
„ tureckie	1	(4.50)	zł. 75	zł. 77	zł. 79	Konstantynopol	zł. 81
Franki szwajcarskie	100	(123.60)	zł. 2.175	zł. 2.287	zł. 2.325	Zurych	zł. 2.371
Korony norweskie	100	(106.44)	zł. 1.871	zł. 1.967	zł. 2.000	Oslo	zł. 2.040
„ duńskie	100	(109.98)	zł. 1.940	zł. 2.040	zł. 2.074	Kopenhaga	zł. 2.116
„ szwedzkie	100	(147.45)	zł. 2.778	zł. 2.827	zł. 2.792	Sztokholm	zł. 2.827
Floreny holenderskie	100	(286.—)	zł. 3.533	zł. 3.711	zł. 3.775	Amsterdam	zł. 3.850
Franki francuskie	100	(10.69)	zł. 80	zł. 82	zł. 84	Paryż	zł. 86
„ belgijskie	100	(18.15)	zł. 213	zł. 223	zł. 228	Bruksela	zł. 237
Korony czeskie	100	(18.31)	zł. 50	zł. 55			
Dinary jugosłowiańskie	100	(11.11)	zł. 100	zł. 100			
Liry włoskie	100	(27.77)	zł. 30	zł. 32			
Military Marks	100	(50.—)	zł. 145	zł. 155			
Szylingi austrjackie	100	(98.—)	zł. 450	zł. 500			

Kursy powyższe składają się z kursu przedwojennego (w nawiasach) i wyrównania. W związku z tym Banki Dewizowe i Agenci Dewizowi zarówno przy skupie jak i przy sprzedaży walut i dewiz wydają klientom obliczenia z podaniem kursów i wyrównania.

Skup koron szwedzkich może być dokonywany tylko do wysokości 99 koron na osobę.

Skup lirów włoskich może być dokonywany tylko do wysokości 1.500 lirów na osobę.

Podane kursy walut mogą być stosowane przy kupnie bilonu do wysokości 10 jednostek na osobę.

Unieważnia się zezwolenia Komisji Dewizowej, zawarte w Uchwale Generalnej Nr 2) IV z dnia 17 kwietnia 1946 r. jak również w uzupełnieniach Uchwały Generalnej Nr 2) IV z dnia 11 maja 1946 r., z dnia 4 czerwca b. r., z dnia 12 czerwca b. r. i z dnia 12 lipca b. r. Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie inne zezwolenia generalne, bądź indywidualne, ustalające w sposób odmienny kursy i wyrównania przy skupie i sprzedaży walut.

54.

Poszukiwania zaginionych na obszarze Niemiec.

K. I. 801/2/52 z dnia 11 sierpnia 1946 r.

Kartoteka Delegatury Głównej Polskiego Czerwonego Krzyża na Niemcy przekazana została Zarządowi Głównemu P. C. K. Kartoteka ta zawiera około 200.000 nazwisk Polaków deportowanych na obszar Niemiec.

Wobec powyższego, jak również wobec tego, że sojusznicze władze oraz instytucje odpowiadają tylko na pytania, skierowane przez odpowiednie narodowe biura poszukiwań (P. C. K.) — wszelkie sprawy dotyczące poszukiwania zaginionych w Niemczech załatwiać będzie wyłącznie

Biuro Informacyjne P. C. K.
Warszawa
ul. Piusa XI Nr 24.

Zwracanie się w tych sprawach do Centrali M. S. Z., czy Polskiej Misji Wojskowej w Berlinie jest bezprzedmiotowe.

55.

Zmiany w sieci urzędów zagranicznych R. P.

B. Pers. 086/6 z dnia 16 sierpnia 1946 r.

Urzędy reaktywowane i ustanowione:

B R A Z Y L I A

Poselstwo — Rio de Janeiro
Poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny inż. Wrzosek Wojciech.

F R A N C J A

Agencja konsularna w Perigueux — podlega Konsulatowi R. P. w Tuluzie.

Okręg: Departamenty: Dordongue i Charente.

N I E M C Y

Rozkazem Ministra Obrony Narodowej ustanowione:
Polska Misja Wojskowa w amerykańskiej strefie okupacyjnej Niemiec — z siedzibą w Frankfurcie n/Menem.
Szef Misji — płk. Podwysocki Tadeusz.
Polska Misja Wojskowa w brytyjskiej strefie okupacyjnej Niemiec — z siedzibą w Bad Oynhausen.
Szef Misji — vacat.
Polska Misja Wojskowa w francuskiej strefie okupacyjnej Niemiec — z siedzibą w Baden-Baden.
Szef Misji — ppłk. Zaleski Franciszek.

P A L E S T Y N A

Konsulat Generalny w Jerozolmie.
Kierownik — vacat.
Okręg: Palestyna (z wyłączeniem dystryktu Jaffa), Syria, Transjordania, Cypr.
Konsulat Generalny w Tel-Aviv.
Konsul Generalny — Łoc Rafał.
Okręg: Dystrykt Jaffa.

Urzędy zniesione:

B E L G I A

Konsulat w Antwerpii
Okręg włączony do okręgu Konsulatu Gen. w Brukseli.

P A L E S T Y N A

Urząd Delegata Rządu R. P. w Jerozolimie z równoczesnym ustanowieniem Konsulatu Gen. w Jerozolimie i Konsulatu Gen. w Tel-Aviv.

56.

Zmiany personalne w urzędzie centralnym Ministerstwa Spraw Zagranicznych i w urzędach podległych w lipcu 1946 r.

B. Pers. 612/11/15 z dnia 16 sierpnia 1946 r.

Mianowani w Centrali M. S. Z.:

Cieszkowska Emilia — kontr. pracownik w Biurze Konsularnym — podreferendarzem z dniem 1 lipca 1946 r.

Czaputowicz Maria — kontr. pracownik w Biurze Personalnym — podreferendarzem z dniem 1 lipca 1946 r.

Dąbrowska Maria — st. rejestrator w Biurze Finansowo-Ekonomicznym — podreferendarzem z dniem 1 lipca 1946 r.

Deniszczuk Zofia — kontr. pracownik w Biurze Konsularnym — podreferendarzem z dniem 1 lipca 1946 r.

Fleszar Mieczysław — prow. radca inspektor urzędów zagr. w Departamencie Prasy i Informacji — naczelnikiem wydziału z dniem 1 lipca 1946 r. z równoczesnym powierzeniem kierownictwa Wydziału Krajowego w Departamencie Prasy i Informacji.

Iwińska Halina — prow. podreferendarz w Biurze Personalnym — podreferendarzem z dniem 1 lipca 1946 r.

Jaruga Józef — sekretarz adm. w Biurze Finansowo-Ekonomicznym — podreferendarzem z dniem 1 lipca 1946 r.

Karolewicz Stanisław — kontr. pracownik w Biurze Finansowo-Ekonomiczeym — podreferendarzem z dniem 1 lipca 1946 r.

Kożuchowski Władysław — sekretarz adm. w Biurze Finansowo-Ekonomicznym — podreferendarzem z dniem 1 lipca 1946 r.

Lisiewska Ludwika — kontr. pracownik w Biurze Konsularnym — podreferendarzem z dniem 1 lipca 1946 r.

Mantuszewski Walery — sekretarz adm. w Biurze Finansowo-Ekonomicznym — podreferendarzem z dniem 1 lipca 1946 r.

Rembiszewski Leon — Konsul Generalny i p. o. inspektora konsularnego na Europę Północno-Zachodnią — radcą z dniem 1 lipca 1946 r., z równoczesnym przydzieleniem do Biura Konsularnego.

Remerowa Hanna — prow. podreferendarz w Biurze Finansowo-Ekonomicznym — podreferendarzem z dniem 1 lipca 1946 r.

Rodziewicz Jadwiga — st. reiestrator w Biurze Finansowo-Ekonomicznym — podreferendarzem na stałe z dniem 1 lipca 1946 r.

Sadowska Zofia — st. rejestrator w Biurze Finansowo-Ekonomicznym — podreferendarzem z dniem 1 lipca 1946 r.

Sekrecka Maria — st. rejestrator w Biurze Konsularnym — podreferendarzem z dniem 1 lipca 1946 r.

Dr Skrzypek Józef — referendarzem z dniem 15 lipca 1946 r., z równoczesnym przydzieleniem do Biura dla Spraw Żydowskich.

Surgiewicz Jadwiga — prow. podreferendarz w Gabinecie Ministra— podreferendarzem z dniem 1 lipca 1946 r.

Szamardin Mikołaj — prow. podreferendarz w Departamencie Ogólno-Administracyjnym — podreferendarzem z dniem 1 lipca 1946 r.

Węgielewska Barbara — prow. sekretarz adm. w Biurze Konsularnym podreferendarzem z dniem 1 lipca 1946 r.

Witkowski Wincenty — kontr. kanc. w Biurze Finansowo-Ekonomicznym — podreferendarzem z dniem 1 lipca 1946 r.

Zabierowski Wincenty — kontr. pracownik w Biurze Finansowo-Ekonomicznym — podreferendarzem z dniem 1 lipca 1946 r.

Powołani do służby czynnej:

Biernat Stanisław — niższy funkcjonariusz w IX gr. upos. na urlopie bezpłatnym — z dniem 26 czerwca 1946 r., z równoczesnym przydzieleniem do Departamentu Ogólno-Administracyjnego.

Czarkowska Maria — sekretarz adm. na urlopie bezpłatnym — z dniem 27 czerwca 1946 r. z równoczesnym przydzieleniem do Departatamentu Politycznego.

Paprocki Wacław — niższy funkcjonariusz w X gr. upos. na urlopie bezpłatnym — z dniem 26 czerwca

1946 r., z równoczesnym przydzieleniem do Departamentu Ogólno-Administracyjnego.

Raczyński Stefan Jerzy — podreferendarz na urlopie bezpłatnym— z dniem 15 czerwca 1946r., z równoczesnym przydzieleniem do Biura Finansowo-Ekonomicznego.

Przyjęci do służby w M. S. Z. z innych resortów:

Moczydłowski Zygmunt — asystent w Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Warszawie — z dniem 1 lipca 1946 r. z równoczesnym mianowaniem referendarzem i przydzieleniem do Biura Finansowo-Ekonomicznego.

Mianowani na stanowiska w urzędach zagr.:

Inż. Bartol Edward — prow. I sekretarz Poselstwa R. P. w Brukseli— radcą Poselstwa R. P. w Brukseli z dniem 1 sierpnia 1946 r. z zachowaniem dotychczasowego stanowiska chargé d'affaires R. P. przy Rządzie Belgijskim w Brukseli.

Mgr. Bikart Jan — II sekretarzem Poselstwa R. P. w Budapeszcie z dniem 1 lipca 1946 r.

Fangrat Tadeusz — attaché w Poselstwie R. P. w Budapeszcie z dniem 1 lipca 1946 r.

Gajewski Stanisław — attaché Poselstwa R. P. w Pradze — II sekretarzem Poselstwa R. P. w Pradze z dniem 1 lipca 1946 r.

Gutowski Czesław — kierownik Konsulatu Generalnego R. P. w Brukseli z dniem 1 lipca 1946 r.

Meller — Conrad Adam — prow. sekretarz konsularny w Konsulacie R. P. w Antwerpii — attaché konsularnym w Konsulacie Generalnym R. P. w Brekseli z dniem 1 lipca 1946 r.

Michalska Irena — delegat Polskej Misji Repatriacyjnej na kraje skandynawskie — attaché Poselstwa R. P. w Sztokholmie z dniem 1 lipca 1946 r.

Minkowski Paweł — kontr. pracownik w Poselstwie R. P. w Bernie — attaché Poselstwa R. P. w Bernie z dniem 1 lipca 1946 r.

Korzeniowski Stanisław — attaché Ambasady R. P. w Belgradzie z dniem 1 sierpnia 1946 r.

Koźmiński Oskar — attaché handlowym przy Poselstwie R. P. w Budapeszcie z dniem 1 lipca 1946 r.

Krajewski Aleksander — kontr. pracownik w Departamencie Politycznym — II sekretarzem Poselstwa R. P. w Pradze z dniem 15 czerwca 1946 r.

Kruszewski Zygmunt — radcą handlowym przy Poselstwie R. P. w Bernie z dniem 1 sierpnia 1946 r.

Sosnicki Stanisław — naczelnik wydziału w Departamencie Politycznym — radcą Ambasady R. P. w Ankarze z dniem 1 lipca 1946 r. z równoczesnym powierzeniem obowiązków chargé d'affaires R. P. przy Rządzie Tureckim w Ankarze.

Szelągowski Kazimierz — Konsul R. P. w Antwerpii — Konsulem Generalnym R. P. w Brukseli z dniem 1 września 1946 r.

Dr Szymański Piotr — prow. radca Poselstwa R. P. w Kopenhadze — radcą Poselstwa R. P. w Budapeszcie z dniem 30 czerwca 1946 r. z równoczesnym powierzeniem obowiązków chargé d'Affaires R. P. przy Rządzie Węgierskim.

Odwołani do Centrali M. S. Z.:

Buczyński Romuald — chargé d'affaires w Ankarze — z dniem 1 sierpnia 1946 r. z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Makarczyk Janusz — radca Poselstwa R. P. w Kairze — z dniem 1 lipca 1946 r. z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Kowalski Jan Stanisław — prow. attaché Ambasady R. P. w Belgradzie — z dniem 9 lipca 1946 r. z równoczesnym mianowaniem referendarzem i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Raczkowska Janina — podreferendarz w Poselstwie R. P. w Pradze — z dniem 22 czerwca 1946 r. z równoczesnym przydzieleniem do Departamentu Politycznego.

Śliwa Józef — I sekretarz Ambasady R. P. w Bukareszcie — z dniem 31 lipca 1946 r. z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do Biura Konsularnego.

Węgielewska Barbara — prow. sekretarz adm. w Poselstwie R. P. w Brukseli z dniem 30 czerwca 1946 r. z równoczesnym przydzieleniem do Biura Konsularnego.

Przeniesieni:

Dąbrowski Mikołaj Ryszard — radca w Departamencie Prasy i Informacji — do Biura Prawnego z dniem 1 sierpnia 1946 r.

Mankiewicz Aleksander — naczelnik wydziału w Departameencie Prasy i Informacji — do dyspozycji Biura Personalnego z dniem 30 czerwca 1946 r. z równoczesnym mianowaniem radcą.

Kuciński Józef — funkcjonariusz w X gr. upos. w Departamencie Ogólno-Administracyjnym — do Departamentu Politycznego z dniem 3 lipca 1946 r.

Sekrecka Maria — st. rejestrator w Biurze dla spraw żydowskich — do Biura Konsularnego z dniem 24 czerwca 1946 r.

Otrzymali urlop bezpłatny:

Mankiewicz Aleksander — radca w M. S. Z. — na czas od dnia 1 sierpnia 1946 r. do dnia 31 października 1946 r.

Raczkowska Janina — podreferendarz w M. S. Z. — na czas od dnia 1 sierpnia 1946 r. do dnia 31 lipca 1947 r.

Węgielewska Barbara — podreferendarz w M. S. Z. — na czas od dnia 1 lipca 1946 r. do dnia 30 1947 r.

Zwolnieni ze służby w M. S. Z.:

Górtowski Władysław — radca w M. S. Z. — z dniem 31 lipca 1946 r. na własną prośbę.

Jaworska Hanna — prow. attaché Poselstwa R. P. w Rio de Janeiro — z dniem 31 lipca 1946 r. na własną prośbę.

Kowalski Jan Stanisław — prow. referendarz w M. S. Z. — z dniem 15 października 1946 r.

Kozub Tadeusz — prow. attaché konsularny w Konsulacie R. P. w Aleksandrii — zdniem 31 lipca 1946 r. na własną prośbę.

Maluga Ludwik — radca w M. S. Z. — z dniem 31 lipca 1946 r.

Mierzwa Jan — wicedyrektor w M. S. Z.— z dniem 31 lipca 1946 r. na własną prośbę.

Inż. Sulima Ludwik — referendarz w M. S. Z. — z dniem 31 lipca 1946 r.

Szemley-Ketling Cezary — radca w M. S. Z. — z dniem 31 października 1946 r.

Tabaczyński Tadeusz — referendarz w M. S. Z. — z dniem 30 czerwca 1946 r.

Wołowski Aleksander — referendarz w M. S. Z. — z dniem 30 czerwca 1946 r.

Mianowani zarządzeniami innych władz:

Podwysocki Tadeusz — pułkownik — stałym członkiem Polskiej Misji Wojskowej przy Sojuszniczej Radzie Kontroli w Berlinie z dniem 1 sierpnia 1946 r. z równoczesnym przydzieleniem do Misji Wojskowej na strefę amerykańską w charakterze szefa Misji.

Zaleski Franciszek — podpułkownik — stałym członkiem Polskiej Misji Wojskowej przy Sojuszniczej Radzie Kontroli w Berlinie z dniem 1 sierpnia 1946 r. z równoczesnym przydzieleniem do Misji Wojskowej na strefę francuską w charakterze szefa Misji.

Mgr. Kalina Edward — stały członek Polskiej Misji Wojskowej w Berlinie — odwołany z dniem 8 lipca 1946 r. do dyspozycji Ministerstwa Obrony Narodowej.

Sprostowanie:

W n-rze 2-gim Dziennika Urzędowego M. S. Z. w poz. 39 — Zmiany personalne, w rubryce — Mianowani w Centrali M. S. Z. przy nazwisku Gebert Stanisław — opuszczono tytuł naukowy: doktor.

Warszawa, dnia 16 sierpnia 1946 r.

Dyrektor Gabinetu Ministra
(—) **Dr Tadeusz Rakowski.**

Redakcja i Administracja
Ministerstwo Spraw Zagranicznych — Gabinet Ministra — Warszawa, Aleja I Armii W. P. Nr 23.

Drukarnia Państwowa Nr 1 w Warszawie. Zam. 975